

FILARMONICA
DE STAT
ORADEA

Consiliul Județean Bihor

2025 | **29.05**
ora **19:00**

Sala de concerte *Enescu - Bartók*

Flăcări Fărmece Fantezie

CONCERT VOCAL-SIMFONIC

Dirijor: **STEFAN GEIGER**

Soliști: **DRAGOȘ CANTEA** - pian

MANUELA IPATE - sopran • **IULIA MERCA** - mezzosopran

CRISTIAN MOGOȘAN - tenor • **DAVID POGANA** - bas

CORUL FILARMONICII DE STAT ORADEA

Dirijor Cor: **LAURENȚIU BISCHIN**

ORCHESTRA FILARMONICII DE STAT ORADEA

Eticheta de spectacol

Stimați oaspeți ai Filarmonicii de Stat Oradea, Principalul nostru scop este cel de a vă oferi o experiență memorabilă cu prilejul fiecărui eveniment al Filarmonicii de Stat Oradea, motiv pentru care vă rugăm să ne susțineți în următoarele aspecte privind eticheta de spectacol, reguli prezente și respectate în marile Filarmonici sau Opere din întreaga lume, definitorii în derularea unor reprezentații de succes și, mai ales, agreabile în rândul auditoriului.

Îmbrăcați-vă adecvat!

Dacă vorbim despre evenimente muzicale clasice sau spectacole de operă, este indicat să purtați o ținută echilibrată, nici foarte lejeră, nici exagerat de formală.

Fiți punctuali!

Întârzierea dumneavoastră creează serioase neplăceri artiștilor, dar și celor prezenți deja în sală. Acest lucru poate fi evitat printr-o mai mare atenție cu privire la durata deplasării dumneavoastră până la Filarmonică și la posibii factori care v-ar împiedica să ajungeți la timp. Intrarea în sala de spectacol după începerea reprezentației este permisă doar la pauză.

Verificați și asigurați-vă că telefonul mobil este închis!

Utilizarea telefoanelor mobile este interzisă. Lumina emisă de ecranele pornite este extrem de deranjantă pentru ceilalți participanți la spectacol.

Fotografierea și/sau înregistrarea video nu sunt permise pe durata reprezentației.

Dat fiind faptul că blitz-ul dumneavoastră va distra atenția interpreților, iar mișcările dumneavoastră vor tulbura atât concentrarea, cât și bucuria spectatorilor așezați în vecinătate, filmarea și fotografierea sunt strict interzise.

Înregistrările video pe orice fel de suport nu sunt permise și pot face obiectul unor plângeri de încălcare a drepturilor de autor.

Păstrați liniștea!

Așezați-vă în liniște și așteptați cu răbdare începerea spectacolului, timp în care puteți vorbi în șoaptă și cu mare discreție.

Accesul cu mâncare și/sau băuturi este strict interzis în sala Filarmonicii de Stat Oradea.

După începerea reprezentației, evitați dialogurile, șoaptele, fluieratul, fredonatul pe perioada derulării muzicii, pentru a nu distra atenția celorlalți participanți la spectacol.

Ridicarea în picioare, cutreierarea sălii sau părăsirea acesteia înainte de terminarea spectacolului sunt unanim considerate drept atitudini lipsite de respect care pot duce la interzicerea accesului în sala de spectacol.

Filarmonica de Stat Oradea vă dorește o seară de neuitat!

Audiție plăcută!

În program:
Antonín DVOŘÁK: *Die Mittagshexe*, Op. 108
Igor STRAVINSKI: *Suita Pasărea de foc*

Ludwig van BEETHOVEN:
Fantezia pentru pian, soliști, cor și orchestră, Op. 80

După o stagiune în care Filarmonica de Stat Oradea i-a avut aproape pe melomani, încercând să le ofere mereu programe diverse și cât mai interesante, se apropie momentul în care partitura stagiunii 2024-2025 ajunge la ultima măsură. Închiderea stagiunii poate fi considerată o sărbătoare, prin faptul că încununează o perioadă minunată, în care artiștii și publicul au creat împreună seri de neuitat în sala Filarmonicii de Stat Oradea. Ultimul concert al stagiunii este în același timp treapta finală pe care urcă artiștii în cadrul stagiunii respective, pentru a privi mai departe spre idei noi, proiecte frumoase și concerte strălucite, care vor fi dezvoltate în stagiunea următoare.

Dacă ar trebui descrisă stagiunea 2024-2025 s-ar crea o adevărată poveste, expusă în nenumărate rânduri. Însă, toată magia acestei perioade poate fi caracterizată prin trei cuvinte: *Flăcări, farmec, fantezie*. Acesta este și titlul concertului de joi, 29 mai, ora 19.00, de la sala de concerte „Enescu – Bartók”. Cuvintele nu sunt alese întâmplător, ci ele definesc și concertul de la finele lunii mai. În prima parte, *Suita Pasărea de foc* din creația lui Igor Stravinsky, reprezintă *flăcările*. Partea a doua este alcătuită din *farmecul* regăsit în lucrarea *Die Mittagshexe* (*Vrăjitoarea de la amiază*) de Antonín Dvořák și de o reală *fantezie*, compusă de Ludwig van Beethoven: *Fantezia pentru pian, soliști, cor și orchestră*, op. 80.

Fiind un eveniment de amploare, concertul aduce pe scenă ambele departamente artistice ale Filarmonicii de Stat Oradea: Orchestra și corul, cel din urmă fiind condus de Laurențiu Bischin. De asemenea, vârtejul muzical plin de farmec și fantezie și înconjurat de flăcări, va fi

condus de dirijorul Stefan Geiger, care îi va avea alături pe pianistul Dragoș Cantea, soprana Manuela Ipate, mezzosoprana Iulia Merca, tenorul Cristian Mogoșan și baritonul David Pogănaș.

Păsărea de foc de Igor Stravinsky este unul dintre cele mai cunoscute baleturi scrise de compozitorul rus și în același timp, o lucrare orchestrală interpretată frecvent în cadrul concertelor simfonice. A fost compusă în anul 1910 pentru compania rusă de balet condusă de Sergei Diaghilev, cu scopul de a fi prezentată la Paris. Coregrafia originală a aparținut lui Michel Fokine, care a colaborat împreună cu Alexandre Benois. Scenariul se bazează pe basmele rusești care au ca subiect central pasărea de foc, precum și binecuvântarea și blestemul care îl cuprind pe cel care posedă pasărea fermecată.

Baletul lui Stravinsky a avut premiera la *Palais Garnier* în capitala Franței, la 25 iunie 1910, și a fost primit cu mult entuziasm. Din distribuție au făcut parte mari balerini ai epocii, respectiv: Tamara Karsavina în rolul Păsării de foc, Michel Fokine a fost Prințul Ivan, Vera Fokina a fost cea mai tânără prințesă, iar Alexis Bulgakov l-a jucat pe Koschei. După câteva spectacole susținute, Karsavina a afirmat într-un interviu că „de la un spectacol la altul, succesul este din ce în ce mai mare”. Criticii au apreciat baletul pentru unitatea regăsită între decor, coregrafie și muzică. Această lucrare a fost punctul de pornire al lui Stravinsky în ceea ce privește muzica de balet, afirmându-se imediat în întreaga lume atât cu *Păsărea de foc*, cât și cu următoarele baleturi scrise în colaborare cu Diaghilev: *Petrușka* (1911) și *Ritualul Primăverii* (1913).

Păsărea de foc include numeroase elemente supranaturale care se îmbină cu leitmotivul din partitură. În mod intenționat, Stravinsky a folosit multiple tehnici de compoziție și de interpretare particulare în partitura orchestrală, precum *ponticello*, *col legno*, *flautando* sau *glissando*. Astfel a reușit să creioneze cu măiestrie cadrul în care se petrece acțiunea: Castelul diabolic al lui Koschei, unde Prințul Ivan se luptă cu Koschei, cu ajutorul Păsării de foc. Unii coregrafi au pus în scenă baletul urmând scenariul lui Fokine, în timp ce alții au creat producții noi în întregime, păstrând desigur muzica lui Stravinsky. În anul 1959 baletul a fost introdus și în lumea cinematografică într-un film care a păstrat

coregrafia originală a lui Fokine.

Multitudinea de laitmotive folosite de Stravinsky și incluse în armonia lucrării, au dat naștere unui sistem pe care l-a denumit mai târziu „leit-armonie”. Probabil această idee a avut la originea sa operele lui Rimsky-Korsakov *Cocoșul de aur* (1907) și *Kashchey, nemuritorul* (1902). În aceste lucrări, elementele care reprezentau moartea, erau asociate cu scările diatonice, în timp ce elementele supranaturale erau dublate prin scările cromatice. De exemplu, Stravinsky a descris leit-armonia lui Koschei ca fiind alcătuită din *Terțe magice*: Armonia începe cu o terță majoră sau minoră, vocea gravă urcă cu un triton (interval disonant), în timp ce vocea înaltă coboară o jumătate de pas, cu alte cuvinte o secundă mică (un alt interval disonant). Leit-armonia personajului principal folosește un pasaj descendent cromatic format din patru note, respectiv primele patru note din introducere, pe care apoi la inversează, pentru a crea un efect de „strălucire irizată”. Nu doar melodia și armonia impresionează în baletul lui Stravinsky, ci și ritmul. În opinia compozitorului, *Pasărea de foc* este prima sa lucrare în care își face apariția „neregularitatea metrică”. Măsura de 7/4 este unul dintre elementele șocante în ceea ce privește ritmica lucrării. În compozițiile anterioare, ritmul lui Stravinsky era alcătuit din impulsuri regulate, care nu erau perturbate – decât în mică măsură – nici măcar de indicația de tempo „rubato”, ceea ce semnifică în mod normal un tempo destul de liber. Înșuși compozitorul a recunoscut faptul că în *Pasărea de foc* se simte revolta sa față de Rimsky-Korsakov, încercând aici să îl depășească prin tehnicile mai sus menționate: ponticello, col legno, flautando și glissando.

La scurt timp după finalizarea baletului, Stravinsky a scris o reducere pentru pian a întregii partituri. Mai târziu a creat trei suite, care erau destinate repertoriului de concert: în anii 1911, 1919 și 1945. Cea mai cunoscută dintre acestea este cea din 1919, în timp ce ultima suită conține schimbări structurale importante și o reorchestrație semnificativă. Această versiune, compusă în 1945, este cea care va fi prezentată la Filarmonica de Stat Oradea și care este alcătuită din următoarele părți:

Introducere – Preludiu și Dansul Păsării de foc – Variațiuni

Pantomime I

Pas de deux: Pasărea de foc și Ivan Tsarevich

Pantomime II

Scherzo: Dansul Prințeselor

Pantomime III

Rondo (Khorovod)

Dansul infernal

Cântec de leagăn (Pasărea de foc)

Imnul final

Această suită a luat naștere ca urmare a primirii cetățeniei americane a compozitorului. Devenind așadar cetățean american, Stravinsky a fost contactat de către Leeds Music, care i-a propus să revizuiască orchestrația celor trei baletе și să își redobândească drepturile de autor în Statele Unite ale Americii. Compozitorul a acceptat propunerea și astfel a reorchestrat o mare parte din partitura originală a suitei *Păsării de foc* din 1919. În ceea ce privește aparatul orchestral, singura schimbare a fost adăugarea tobei mici.

Die Mittagshexe, având titlul original în limba cehă *Polednice*, se traduce prin *Vrăjitoarea de la amiază* și este un poem simfonic scris de către Antonín Dvořák. Lucrarea compusă în anul 1896 a fost inspirată din poemul cu același nume, scris de Karel Jaromír Erben și inclus în colecția sa *Kytice*. Poemul simfonic face parte dintr-un set de lucrări orchestrale inspirate din teme naționale, care au fost scrise de către Dvořák după întoarcerea sa din Statele Unite ale Americii.

Personajul demonic *Polednice* este prezent în mitologia slavă ca o vrăjitoare. De obicei, era înfățișată ca o tânără îmbrăcată în alb care cutreiera hotarele câmpului. Ea ataca oamenii care lucrau la prânz, provocând insolații și dureri de gât și uneori putea să provoace chiar și nebunie.

Poludnitsa, așa cum este cunoscută în general în țările slave, își face apariția în mijlocul zilelor fierbinți de vară și ia forma unor nori de praf care se învârt și poartă o coasă, o seceră sau o foarfecă. Ea oprește

oamenii de pe câmp pentru a le pune diferite întrebări dificile sau pentru a-i atrage să poarte un dialog cu ea. Dacă cineva îndrăznește să nu răspundă la o întrebare sau încearcă să schimbe subiectul, vrăjitoarea îi taie capul sau îl îmbolnăvește. *Poludnitsa* poate să întruchipeze o femeie bătrână, o tânără frumoasă sau o fetiță de 12 ani. Ea este văzută doar în cea mai fierbinte parte a zilei și este o personificare a insolației. O altă caracteristică a personajului, este faptul că îi place să danseze. Dacă vede o fată care stă întinsă pe câmp, o ridică imediat și încearcă să o convingă să danseze. Dacă fata acceptă, ea va fi forțată să danseze până la apusul soarelui. Însă, *Poludnitsa* nu poate fi întrecută la dans.

În poemul scris de Erben și preluat de către Dvořák, acțiunea este următoarea: O mamă își avertizează fiul că, dacă nu se comportă frumos, o va chema pe vrăjitoarea de la amiază să îl ia. Copilul nu este cuminte, iar vrăjitoarea sosește la ora prânzului. Aceasta, descrisă ca o creatură oribilă, cere copilul. Mama, îngrozită că personajul demonic chiar a venit, își apucă fiul ca să fugă cu el, însă vrăjitoarea începe să îi urmărească. În cele din urmă, mama leșină, prinzându-și copilul în brațe. Mai târziu în aceea zi, tatăl ajunge acasă și își găsește soția leșinată, cu cadavrul fiului lor în brațe. Mama îl sufocase inconștient pe fiul lor în timp ce îl proteja de vrăjitoare. Povestea se încheie cu plânsetele tatălui.

Muzica lui Dvořák urmează îndeaproape povestea lui Erben, iar orchestrația pe care o folosește ilustrează personajele și succesiunea evenimentelor: Oboiul și clarinetul-bas sunt folosite pentru a creiona copilul și vrăjitoarea, iar cele 12 băți de clopot reprezintă venirea vrăjitoarei. În timp ce personajul demonic își urmărește victimele, muzica alternează între două metrici diferite, pentru a crește și mai mult dramatismul situației.

Prima dată a putut fi ascultat poemul simfonic *Polednice* într-un concert semi public la Conservatorul din Praga, la 3 iunie 1896, sub conducerea lui Antonín Bennewitz. Premiera efectivă a lucrării a avut loc la 21 noiembrie 1896 în Londra, fiind dirijată de către Henry Wood.

Fantezia pentru pian, soliști, cor și orchestră, Op. 80 de Ludwig van Beethoven este cunoscută cu titlul de *Fantezia corală* și a fost compusă în anul 1808. Scopul pentru care Beethoven a scris această lucrare a fost

acela de a avea un final triumfător al concertului său din 22 decembrie 1808. Astfel, în *Fantezia corală* a implicat toate forțele angrenate în concert: Soliști vocali, cor mixt, orchestră și pe el însuși la pian.

Concertul beethovenian din 22 decembrie 1808 a devenit o pagină memorabilă din istoria muzicii clasice. Acesta a avut loc la *Theater an der Wien*, iar programul evenimentului a fost alcătuit din mai multe premiere beethoveniene: *Simfonia nr. 5*, *Simfonia nr. 6*, *Concertul pentru pian și orchestră nr. 4* și în final, *Fantezia corală*. Din păcate, concertul a avut și câteva dezavantaje, greu de șters din memoria ascultătorilor și a criticilor. Printre acestea s-a numărat durata prea mare a evenimentului, respectiv patru ore, precum și temperatura scăzută din sala de concert. Părerile referitoare la concertul vienez sunt împărțite în lumea criticii muzicale, însă Barry Cooper, biograful lui Beethoven afirmă faptul că acesta a fost cel mai remarcabil concert din cariera compozitorului.

Beethoven și-a dorit ca acest concert să aibă un final brilliant, care să unească într-o singură lucrare elementele cheie ale concertului: Solo de pian, cor mixt și orchestră. *Fantezia corală* arată faptul că Beethoven și-a îndeplinit scopul cu măiestrie. Compozitorul aflat la pian a improvizat părțile solistice de la pian în ziua premierei.

Fantezia corală a fost compusă în cea de-a doua jumătate a lunii decembrie 1808, cu puțin timp înaintea concertului, într-un timp record care nu îl caracteriza deloc pe Beethoven. Pentru o complexitate și mai mare a lucrării, compozitorul a comisionat un poet pentru a scrie versurile ce urmau să fie așternute în partitură. Identitatea acestui poet este disputată: Carl Czerny, elevul lui Beethoven, a afirmat că acest poet ar fi fost Christoph Kuffner, dar mai târziu cercetătorul Gustav Nottebohm i-a atribuit versurile lui Georg Friedrich Treitschke, care în 1814 a scris libretul final al operei beethoveniene *Fidelio*.

Fantezia pentru pian, soliști, cor și orchestră este considerată precursorul *Simfoniei nr. 9*. Lucrarea include o secțiune de variațiuni pe o temă care pare a fi o versiune inițială a *Odei bucuriei* din *Simfonia a IX-a*. Muzicologul Michael Broyles a sugerat și alte similitudini muzicale: Cele două compoziții se bazează pe o secvență armonică comună în momentele de culminație, respectiv pe acorduri în Do major: Do-Fa-Re-

Sol-Mi bemol, unde doar Mi bemolul se află în afara contextului, însă este subliniat printr-un fortissimo. Versurile care coincid cu aceste momente sunt: *Lieb und Kraft (Iubire și putere)* în *Fantezia corală* și *Über'm Sternenzelt! Über Sternen muss er wohnen. (Peste cortul steelor, peste stele trebuie să locuiască)* în *Simfonia nr. 9*. Tema *Fanteziei corale* este fraternitatea universală și reuniunea artelor, aceleași gânduri fiind regăsite și în *Oda bucuriei*. Însuși Beethoven a recunoscut faptul că cele două compoziții sunt înrudite. Într-o scrisoare din 1824, a descris faptul că *Simfonia a IX-a* la care lucra, este o transpunere a poeziei *Lied an die Freude (Cântecul bucuriei)* al lui Friedrich Schiller, proiect regăsit și în *Fantezia corală*, însă la o scară mult mai mare. Mergând mai departe, chiar și *Fantezia corală* este scrisă în jurul unei teme care se regăsește într-o lucrare timpurie a lui Beethoven, respectiv liedul *Seufzereines Ungeliebten – Gegenliebe (Suspînul celui care nu este iubit)*, compus între 1794-1795.

STEFAN GEIGER s-a născut într-o familie de muzicieni și a început să cânte la vârsta de cinci ani la pian, vioară, percuție și trombon. După ce a absolvit studiile susținute de *Studienstiftung des deutschen Volkes* (Fundatia Academică Germană), a devenit prim trombonist la *Bayerische Staatsoper* din München. Mai târziu, a ocupat aceeași funcție la *NDR Elbphilharmonic Orchestra Hamburg*. În urma studiilor sale dirijorale, a devenit asistent al lui Christoph Eschenbach, Valery Gergiev și Christoph von Dohnanyi, ocupând apoi funcția de director artistic al *Landesjugendorchester Bremen* (Orchestra de Tineret). În perioada 2002-2007 a dirijat Orchestra de tineri HFK din Bremen.

Printre orchestrele pe care le-a dirijat Stefan Geiger se numără *Schleswig-Holstein Festival Orchestra*, *Ensemble Resonanz*, *Würzburger Philharmoniker*, *Nürnberger Symphoniker*, *Deutsche Kammerphilharmonie Bremen*, *Württembergische Philharmonie Reutlingen*, *Sinfonieorchester Wuppertal*, Orchestra Filarmonicii de Stat *Transilvania* din Cluj-Napoca, *Orquestra Sinfônica da Universidade de Sao Paulo* și Orchestra Filarmonicii din Buenos Aires la Teatro Colon din Argentina.

Dirijează frecvent *NDR Elbphilharmonie Orchester Hamburg* și activează ca dirijor principal al *Orquestra Sinfônica do Parana* (Curitiba, Brazilia) din 2016, iar în stagiunea 2022-2023 a fost dirijor principal invitat al Filarmonicii *Banatul* Timișoara.

Cele mai importante momente ale carierei sale includ revenirea la pupitrul *Schleswig Holstein Festival Orchestra* și *Elbphilharmonie*. De asemenea, dirijorul mai colaborează cu *Orquestra Sinfônica Brasileira* din Rio de Janeiro, *Volkstheater* din Rostock (Germania), *Radio Philharmonie Hannover* (Germania), Orchestra Simfonică din Ierusalim (Israel), Orchestra Simfonică Oulu (Finlanda) și *Royal Scottish National Orchestra* (Scoția).

SOPRANA MANUELA BARNA IPATE s-a născut la Iași, a absolvit Colegiul Național de Artă *Octav Băncilă* la secția canto clasic și cursurile de licență și master la Universitatea de Arte *George Enescu* din Iași.

Din anul 2014 a început să colaboreze cu Opera Națională Română Iași, mai întâi ca artist liric în cor și apoi ca solistă, interpretând roluri precum: *Micaela* din opera *Carmen* de G.Bizet, *Phani* din opera *Les Indes galantes* de J. P. Rameau, *Ecaterina Teodoroiu* din opera omonimă de E.Lerescu, *Violetta Valéry* din opera *La Traviata* de G.Verdi.

Din anul 2019 a devenit solistă a Operei Naționale Române din Iași, îmbogățindu-și repertoriul solistic cu roluri precum: *Gilda* din opera *Rigoletto* de G.Verdi, *Norina* din opera *Don Pasquale* de G.Donizetti, *Oscar* din opera *Un ballo in maschera* de G.Verdi, *Lucia* din opera *Lucia di Lammermoor* de G.Donizetti, Totodată, repertoriul ei include și lucrări vocal-simfonice precum: *Carmina Burana* de C.Orff, *Requiem op.48* de G.Fauré, *Messiah* de G.F.Händel.

Soprana Manuela Barna-Ipate și-a aprofundat tehnica vocală participând la numeroase masterclass-uri susținute de: Maria Slătinaru Nistor, Viorica Cortez, Leontina Văduva, Mariana Nicolesco, Marius Vlad Budoiu. A colaborat cu Teatrul Național de Operă și Operetă, *Nae Leonard Galați*, Filarmonica *Moldova* Iași, Filarmonica *Mihail Jora* Bacău, Opera Brașov, Filarmonica de Stat Sibiu, Filarmonica de Stat *Transilvania*, Opera Națională Română Cluj-Napoca.

Născută în Cluj-Napoca, mezzosoprana **IULIA MERCA** este absolventă a școlii muzicale clujene. Pe urmele tatălui ei, reputatul artist Iuliu Merca, a urmat încă din copilărie cursuri de pian și teorie muzicală la Școala de Arte *Augustin Bena* și la Liceul de Muzică *Sigismund Toduță*. Din timpul studiilor la Academia Națională de Muzică *Gheorghe Dima*, a colaborat ca solistă în cadrul Operei Naționale Române din Cluj, iar din anul 2009 până în prezent activează ca solist titular în aceeași instituție.

Iulia Merca a debutat în peste 43 de titluri de operă, operetă sau musical, în țară și în străinătate. Printre rolurile interpretate de Iulia Merca se numără *Carmen* (*Carmen* – G. Bizet), *Rosina* (*Il Barbiere di Siviglia* – G.

Rossini), Angelina (La Cenerentola – G. Rossini), Eliza Doolittle (My Fair Lady – F. Loewe) sau Dorabella (Così fan tutte – W.A. Mozart).

A participat la diverse cursuri de măiestrie conduse de către Ionel Pantea, Diane Soveiro, Viorica Cortez, Giuseppe Sabbatini.

Activitatea artistică a mezzosopranei cuprinde concerte camerale de muzică și poezie, spectacole de operă, musical și teatru, interpretările sale fiind apreciate pe mai multe meridiane (Tokio, New York sau Kullu, India, Cluj, București, Viena, Praga, Paris, Roma, etc.). În timpul studiilor a câștigat și câteva premii la concursuri de specialitate, printre care Premiul I la *Festivalul Liedului Românesc*, Brașov 2003, Marele Premiu la Concursul Internațional de Canto *Hariclea Darclée*, Brăila 2003 iar în 2009 a fost finalistă a concursului internațional de canto *Mezzo Television Festival & Competition* din Szeged.

În anul 2023 se alătură formației *ClujTango Orchestra*, iar în prezent face parte și din trupa înființată de tatăl ei, *Semnal M*.

Tenorul **CRISTIAN MOGOȘAN** s-a născut la Cluj-Napoca în anul 1983 și a urmat cursurile Academiei de Muzică *Gheorghe Dima* din orașul natal, la clasa de canto a tatălui său, baritonul Gheorghe Mogoșan. Ulterior s-a perfecționat cu profesorul Ionel Pantea și a participat la cursuri de măiestrie, susținute de Wolfgang Brendel, Mariana Nicolesco și John Norris. Este laureat al unor concursuri importante, precum Concursul Internațional *Hariclea Darclée* de la Brăila, Concursul de Interpretare a Liedului Românesc de la Brașov sau Concursul *Ionel Perlea*.

În prezent, Cristian Mogoșan este solist la Opera Națională Română din Cluj, fiind în același timp invitat al altor instituții muzicale din țară: Opera Națională din București, Orchestra Națională Radio, Opera Brașov și altele. De asemenea, tenorul susține spectacole și în străinătate, de remarcat fiind colaborarea cu *The New Israeli Opera*.

Repertoriul lui Cristian Mogoșan cuprinde titluri de referință ca *Don Giovanni*, *La Traviata*, *Nabucco*, *Forța Destinului*, *Otello*, *Olandezul zburător*, *Evgheeni Oneghin*, *Orfeu în infern*, *Carmen*, *Boema*, *Madama Butterfly*, *Tosca*, *Turandot*, *Paiate*, *The Rake's Progress*, *Candide* și altele. De

asemenea, tenorul abordează și repertoriul vocal-simfonic.

DAVID POGANA este un bariton român, născut la Oradea, cu o carieră în plină ascensiune pe scenele de operă din țară și străinătate. Absolvent al Academiei de Muzică *Gheorghe Dima* din Cluj-Napoca, s-a format sub atenta îndrumare a prof. Univ. dr. habil. Marius Budoiu.

Din 2021 și până în prezent, este angajat Solist al Operei Naționale Române din Cluj-Napoca, colaborând și cu Opera Națională București, precum și cu filarmonicile de stat din Oradea, Sibiu și Craiova, iar pe plan internațional, colaborând cu *Sinfonietta Orchestra* din Israel.

Repertoriul său cuprinde roluri din opere și operete sau musical, precum *Don Giovanni* din opera omonimă de W. A. Mozart, *Contele Almaviva* din opera *Le nozze di Figaro* de W. A. Mozart, *Malatesta* din opera *Don Pasquale* de G. Donizetti, *Belcore* din *Elixirul dragostei* de G. Donizetti, *Escamillo* din opera *Carmen* de G. Bizet, *Marcello* din opera *La Bohème* de G. Puccini, *Wolfram* din opera *Tannhäuser* de R. Wagner și *Dr. Falke* din opereta *Die Fledermaus* de J. Strauss. De asemenea a interpretat cu succes lucrări din repertoriul vocal-simfonic: *Missa Solemnis* de L. van Beethoven, *Messe Solenne* de Ch. Gounod, *Requiem* de W. A. Mozart și *Messa di Gloria* de G. Puccini.

A participat la numeroase masterclass-uri cu maeștri precum Giuseppe Sabbatini, Viorica Cortez, Marian Pop și David Aronson, iar, pe scenă, a colaborat cu dirijori renumiți precum Nir Kabaretti, David Crescenzi, Adrian Morar. Distins cu premii naționale și internaționale, David Pogana îmbină excelent rigoarea muzicală cu expresivitatea scenică, consolidându-și statutul de tânăr solist liric de mare perspectivă.

DRAGOȘ ANDREI CANTEA este pianist concertist, cercetător și antreprenor cultural, un produs artistic al școlii ieșene de muzică. Între 1999 și 2017 a studiat sub îndrumarea Ioanei Stănescu, la nivelurile preuniversitar, studii de licență și masterat.

În România a colaborat cu orchestrele filarmonicilor din Iași,

Bacău, Sibiu, Oradea, Braşov sau Timișoara, iar în 2018 a debutat la Londra împreună cu *Masque Chamber Orchestra*, la St. James' Piccadilly. A colaborat cu dirijori precum Paweł Kapuła, Theo Wolters, Radu Popa, Fergus MacAlpine sau marele Cristian Mandeal. Ca muzician de cameră, a împărțit scena cu artiști precum Hyeyoon Park, Kathryn Stott sau Benedict Kloeckner.

Și-a finalizat studiile doctorale sub îndrumarea maestrului Dan Prelipcean. Este absolvent al Academiei Norvegiene de Muzică din Oslo, la clasele lui Håvard Gimse și Kathryn Stott, obținând diploma în anul 2021.

Din 2017, Dragoș servește ca punte culturală independentă între România și Norvegia, coordonând cele mai importante evenimente de diplomatie culturală dintre cele două țări. În 2018 a preluat direcția artistică a programului *European Creative Futures*.

În 2020 a co-fondat *Classix Festival*, astăzi cel mai mare eveniment independent de muzică clasică din nord-estul României, unde este director artistic. În 2023 a fost numit Consilier Onorific al Ministerului Culturii din România.

În 2024 a publicat volumul „Integrala lucrărilor pentru pian de Leoš Janáček. Transcendență prin programatism” la Editura Muzicală și Editura Artes și, în același an, a devenit atașatul cultural al Ambasadei României în Regatul Norvegiei. Din martie 2025 este Fulbright Visiting Scholar la Mannes College of Performing Arts din New York City, SUA.

Ai o daună cu reparație prin RCA?

Vino la noi și îți dăm mașină la schimb!

CONTACTEAZĂ-NE LA NUMĂRUL
DE TELEFON:

0724 338 349

WWW.DAUNADC.VW.RO

D&C
ORADEA

ORADEA, CALEA CLUJULUI 289

Descoperă excelența la **D&C** ORADEA

Cu o tradiție de excelență în domeniul auto, **D&C Oradea** este partenerul tău de încredere pentru cele mai prestigioase branduri.

Suntem mândri să vă prezentăm noul **Audi A5**, o combinație perfectă între design sofisticat, performanță de excepție și tehnologie de ultimă generație.

Vino să descoperi rafinamentul care definește **Audi** și experiența premium oferită de **D&C Oradea**. Te așteptăm!

FILARMONICA
DE STAT
ORADEA

Consiliul Județean Bihor

2025 | **01.06**
ora 14:00

Sala de concerte Enescu - Bartók

2025 | **01.06**
ora 16:00

Sala de concerte Enescu - Bartók

Peter Pan

POVEȘTEA MICULUI PAN
adaptare după LAURENȚIU PROFETA

Dirijor: DALMA TOADERE

Regizor: IULIAN SANDU

Aranjament/Adaptare după Laurențiu Profeta: FLAVIU MOGOȘAN

Libret: EUGEN ROTARU

Soliști: studenții Studioului de Operă Lya Hybica al Operei Naționale Române Cluj Napoca

Peter Pan: CEZAR BALTAG Wendy: CARINA MITRANA

John: DAVID NĂOIAN Michael: ILINCA SÎRBU Tată: HORAȚIU COMAN Mama: ALEXANDRA HORDOAN

Căpitanul Hook: VADIM GURTOI Crocodilul: ADELIN ILCA Un Pirat: HORAȚIU COMAN

ORCHESTRA FILARMONICII DE STAT ORADEA

Filarmonica de Stat Oradea, Strada Moscovei 5, Oradea 430001, Tel.: 0359 427 315

www.filarmonicaoradea.ro

www.facebook.com/filarmonicaoradea

<https://www.instagram.com/filarmonicaoradea>

Biletele se găsesc la Casa de bilete a Filarmonicii de Stat din Oradea și pe platforma Bilete.ro

Hospitality partner:

Mobility partner:

Parteneri și sponsori:

Parteneri media:

PARTENERI INSTITUȚIONALI

Consiliul Județean Bihor

Primăria
Municipiului
Oradea

Episcopia Română
Unită cu Roma,
Greco-Catolică,
de Oradea

Episcopia
Romano - Catolică
de Oradea Mare

PARTENERI ȘI SPONSORI

Mobility partner:

Hospitality partner:

Bösendorfer

STIHL

CONNECT GROUP
INTEGRATED SUBCONTRACTORS

DEXTRA

PARTENERI MEDIA

BIHOREANUL

CRISANA

Filarmonica de Stat Oradea, Strada Moscovei 5, Oradea 410001, Tel.: 0359 427 345

www.filarmonicaoradea.ro

www.facebook.com/filarmonicaoradea

<https://www.instagram.com/filarmonicaoradea>